

การบริหารจัดการคลังข้อมูลดิจิทัลสิ่งทอของชนกลุ่มน้อยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
ของสาธารณรัฐประชาชนจีน

**Management of digital archive of ethnic minority textiles
in the northeast of the republic of china**

ลี่ ลี และ พศุตม์ กรณรัตน์สูตร

มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

Li lili and Pasutt Kanrattanasutra

Bangkokthonburi University, Thailand

Corresponding Author, E-mail: sirisasi123@gmail.com

บทคัดย่อ

งานวิจัยฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์และสังเคราะห์การบริหารจัดการและการสร้างคลังข้อมูลดิจิทัลสิ่งทอของชนกลุ่มน้อยทางตะวันออกเฉียงเหนือของสาธารณรัฐประชาชนจีน การวิจัยนี้ใช้วิธีการสืบสวนวิธีวิเคราะห์วรรณกรรม และวิธีการวิจัยแบบผสมผสาน ผ่านการรวบรวมและการจัดเก็บเครื่องแต่งกายแบบดั้งเดิมของกลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆ เพื่อดำเนินงานสร้างคลังข้อมูลดิจิทัลที่มีรายละเอียด และเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและปรับปรุงการสร้างคลังข้อมูลดิจิทัล ส่วนใหญ่ใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตเป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเครื่องแต่งกายแบบดั้งเดิมของกลุ่มชาติพันธุ์ที่มีประชากรจำนวนน้อยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของสาธารณรัฐประชาชนจีน งานวิจัยนี้ใช้ Excel และเครื่องมือ Rostcm6.0 เพื่อวิเคราะห์ความถี่ของคำหลัก ผลการวิจัยพบว่า: 1. ปัญหาในการสร้างและการจัดการคลังข้อมูลดิจิทัลของเครื่องแต่งกายแบบดั้งเดิมของชนกลุ่มน้อยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของจีนที่มีประชากรน้อยมาก นำไปสู่ความไม่ชัดเจนของยุทธศาสตร์การพัฒนาและระบบเป้าหมายของ วัฒนธรรมดั้งเดิมของแต่ละกลุ่มชาติพันธุ์ ความรู้ที่มีไม่เพียงพอของการสร้างคลังข้อมูลดิจิทัลของเสื้อผ้า ทำให้เกิดความยากลำบากในการเก็บรวบรวมข้อมูล 2. เสนอแนะให้สร้างระบบการจัดการคลังข้อมูลดิจิทัลของเครื่องแต่งกายของชนกลุ่มน้อยเพื่อทำให้เกิดความรู้ใหม่ ส่งเสริมและปกป้องมรดกทางศิลปะและวัฒนธรรมของเครื่องแต่งกายของชนกลุ่มน้อยได้ดียิ่งขึ้น ควรจัดการทรัพยากรข้อมูลที่มีเดียและแพลตฟอร์มเพื่อการแบ่งปันข้อมูลระหว่างกัน

คำสำคัญ: คลังข้อมูลดิจิทัล, สิ่งทอของชนกลุ่มน้อย

Abstract

The purpose of this research is to analyze and synthesize the management and construction of minority textile digital archives in the Northeast of the People's Republic of China. This research uses investigative methods, literary analysis methods and mixed research methods through the collection and storage of traditional costumes of various ethnic groups To carry out the task of building a detailed digital archive, and to optimize and improve the creation of digital archives. Computers and the Internet were mainly used as tools to gather information related to the traditional costumes of small-population ethnic groups in the northeast of the People's Republic of China. Excel and the Rostcm6.0 tool were used in this research to analyze keyword frequency. The results showed that: 1. The problem of creating and managing a digital archive of ethnic minority traditional attire in the sparsely populated Northeast China, leading to unclear development strategies and target systems of the traditional culture of each ethnic group Insufficient knowledge of creating a digital archive of clothing. 2. It was suggested to create a digital archive management system of minority clothing to create new knowledge. Better promote and protect the artistic and cultural heritage of ethnic minority clothing. Multimedia data resources and platforms for sharing information should be managed among them.

Keywords: Digital Archive; Minority Textiles

บทนำ

เครื่องแต่งกายแบบดั้งเดิมของชนกลุ่มน้อยเป็นคลังบันทึกประวัติศาสตร์ทางสังคมที่แท้จริง ที่เกิดขึ้นจากกิจกรรมทางสังคมของชนกลุ่มน้อย และการตกผลึกทางภูมิปัญญาของแต่ละชาติพันธุ์ที่มีหลากหลาย และมีความหมายแฝงทางวัฒนธรรม สาธารณรัฐประชาชนจีนมีชื่อเสียงในฐานะประเทศที่มีวัฒนธรรมด้านเสื้อผ้ามาตั้งแต่สมัยโบราณ และการพัฒนาวัฒนธรรมเครื่องแต่งกายมีประวัติศาสตร์อันยาวนาน แต่การเก็บข้อมูลเกี่ยวกับวัฒนธรรมเครื่องแต่งกายในอดีตที่ทันสมัยได้เริ่มต้นในช่วง 40 ปีที่ผ่านมาตั้งแต่ปลายทศวรรษที่ 1980 ที่เริ่มมีการวิจัยเกี่ยวกับเครื่องแต่งกายของสาธารณรัฐประชาชนจีน แต่ก็ยังไม่สามารถบันทึกการพัฒนาวัฒนธรรมเครื่องแต่งกายที่มีมาช้านานได้ครบถ้วน ดังนั้นการวิจัยเกี่ยวกับวัฒนธรรมเครื่องแต่งกายไม่เพียงแต่จะต้องเจาะลึกและขยายออกไปเท่านั้น แต่ยังต้องเน้นถึงความสำคัญและความเร่งด่วนในการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับการสร้างข้อมูลดิจิทัลของวัฒนธรรมเครื่องแต่งกาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งวัฒนธรรมเครื่องแต่งกายของชนกลุ่มน้อยชาติพันธุ์ด้วย

ในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา การวิจัยภายในประเทศเกี่ยวกับประเด็นทางชาติพันธุ์ส่วนใหญ่มุ่งเน้นไปที่นโยบาย เศรษฐกิจ ศาสนา ภาษา ประวัติศาสตร์ ศิลปะ และสาขาอื่นๆ ในขณะที่การวิจัยเกี่ยวกับวัฒนธรรมการแต่งกายของกลุ่มชาติพันธุ์ที่มีประชากรน้อยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของสาธารณรัฐประชาชนจีน นั้นมุ่งเน้นไปที่การวิจัยการพัฒนาและวิวัฒนาการของเครื่องแต่งกายและการสืบทอด การวิจัยการประยุกต์ใช้และการสร้างนวัตกรรมขององค์ประกอบเครื่องแต่งกาย การวิจัยวัฒนธรรมเครื่องแต่งกายทางศาสนา และการวิจัย

กระบวนการผลิตเครื่องแต่งกายหนังสัตว์และหนังปลา เป็นต้น ในขณะที่การวิจัยเกี่ยวกับการสร้างข้อมูลดิจิทัล และการบริหารจัดการความรู้เรื่องเครื่องแต่งกายของชนกลุ่มน้อยยังขาดแคลน การเก็บคลังข้อมูลดิจิทัลมีความสำคัญมากขึ้นเรื่อย ๆ สำหรับอุตสาหกรรมเสื้อผ้า โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับเครื่องแต่งกายแบบดั้งเดิมของชาติพันธุ์ ซึ่งสามารถอาศัยการสร้างแบบดิจิทัลเพื่อเผยแพร่วัฒนธรรมดั้งเดิมของเครื่องแต่งกายชาติพันธุ์ และสืบสานจิตวิญญาณของชาติ อย่างไรก็ตาม การวิจัยในปัจจุบันเกี่ยวกับเครื่องแต่งกายของชนกลุ่มน้อย Ewenki, Oroqen, Hezhe และ Daur ในสาธารณรัฐประชาชนจีน ยังคงอยู่ในขั้นเบื้องต้นของการสำรวจและการสร้างข้อมูลดิจิทัลโดยใช้วิธีการที่ทันสมัย เช่น เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีเครือข่าย

แหล่งข้อมูลดิจิทัลเกี่ยวกับเครื่องแต่งกายคือบทสรุปของผลการวิจัยต้นฉบับในช่วงเวลาหนึ่ง โดยให้ข้อมูลอ้างอิงที่มีค่ามากขึ้นสำหรับงานในอนาคต ซึ่งไม่เพียงแต่เข้าถึงได้ง่ายในอนาคตเท่านั้น แต่ยังเป็นพื้นฐานทางเทคนิคสำหรับการออกแบบนวัตกรรมและการผลิตเครื่องแต่งกายแบบดั้งเดิมอีกด้วย การออกแบบเครื่องแต่งกายสมัยใหม่สามารถใช้คลังเครื่องแต่งกายของชนกลุ่มน้อยเป็นแพลตฟอร์มเพื่อค้นหาความก้าวหน้าและแรงบันดาลใจใหม่ๆ ซึ่งจะช่วยปรับปรุงประสิทธิภาพในการทำงานในปัจจุบันเทคโนโลยีสารสนเทศที่พัฒนาแล้ว การพัฒนาอุตสาหกรรมเครื่องแต่งกายชาติพันธุ์ดั้งเดิมของสาธารณรัฐประชาชนจีนยังคงประสบปัญหามากมาย การสร้างข้อมูลดิจิทัลเครื่องแต่งกายแบบดั้งเดิมของชนกลุ่มน้อยทางดิจิทัลที่ดีจะทำให้เราเรียนรู้ประสบการณ์การพัฒนาอุตสาหกรรมเครื่องแต่งกายขั้นสูงอย่างเต็มที่ และค้นพบลักษณะทางวัฒนธรรมของเครื่องแต่งกายชาติพันธุ์ของสาธารณรัฐประชาชนจีน

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อวิเคราะห์และสังเคราะห์การบริหารจัดการและการสร้างเอกสารดิจิทัลสิ่งทอของชนกลุ่มน้อยทางตะวันออกเฉียงเหนือของสาธารณรัฐประชาชนจีน

ระเบียบวิธีวิจัย

ภายใต้เบื้องหลังของยุคข้อมูลขนาดใหญ่ เมื่อเผชิญกับการพัฒนาทางวิทยาศาสตร์และการเปลี่ยนแปลงของการแปลงเป็นดิจิทัลและเครือข่ายทั่วโลกในปัจจุบัน การบริหารจัดการและการสร้างเอกสารดิจิทัลสิ่งทอของชนกลุ่มน้อยควรดำเนินการอย่างไร

วิธีดำเนินการวิจัย

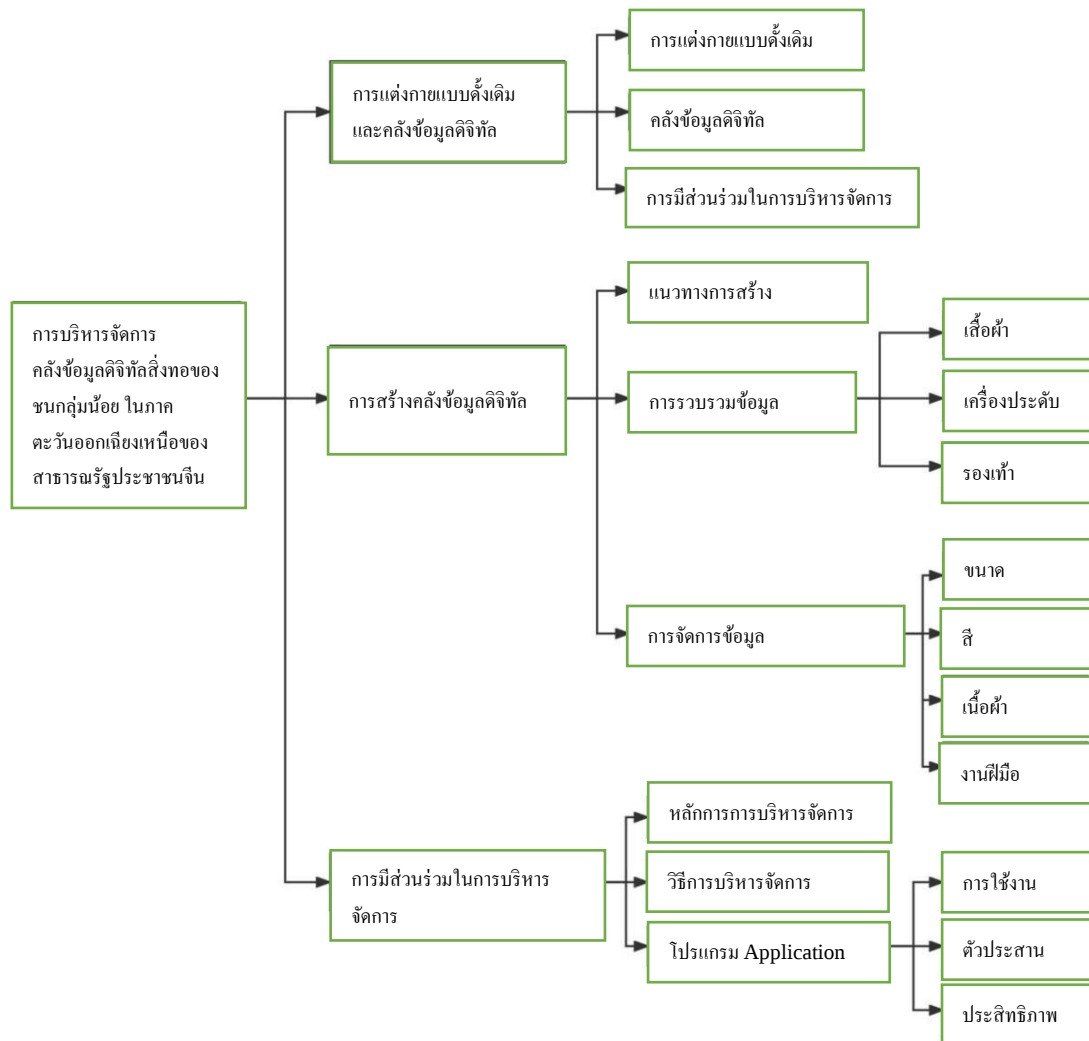
วิธีการสำรวจ: รวบรวมเนื้อหาเกี่ยวกับสถานการณ์จริงหรือสถานการณ์ทางประวัติศาสตร์ของเครื่องแต่งกายแบบดั้งเดิมของกลุ่มชาติพันธุ์ที่มีประชากรน้อยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของสาธารณรัฐประชาชนจีน อย่างเป็นระบบ ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยตรงเกี่ยวกับสถานการณ์ปัจจุบันผ่านการสำรวจภาคสนาม

การสัมภาษณ์ และวิธีการสำรวจอื่นๆ โดยการเยี่ยมชมการตั้งถิ่นฐานของชนกลุ่มน้อยและพิพิธภัณฑ์ชาติพันธุ์ เพื่อรวบรวมข้อมูลที่เป็นประโยชน์สำหรับการวิจัยเบื้องต้น

วิธีการวิเคราะห์วรรณกรรม: ใช้วิธีการวิจัยวรรณกรรมเพื่อรวบรวมวรรณกรรมจำนวนมากที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบดิจิทัลและการบริหารจัดการเครื่องแต่งกายแบบดั้งเดิมของชนกลุ่มน้อยทางชาติพันธุ์ บูรณาการ สรุป เปรียบเทียบและวิเคราะห์ เพื่อสามารถเข้าใจประวัติศาสตร์และสถานการณ์ปัจจุบันของประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการแปลงเครื่องแต่งกายแบบดั้งเดิมของชนกลุ่มน้อยทางชาติพันธุ์ให้เป็นระบบดิจิทัล

วิธีการวิจัยแบบผสมผสาน: การศึกษานี้ใช้การออกแบบวิธีการแบบผสมผสานรวมทั้งการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ขั้นตอนการวิจัยประกอบด้วยสามขั้นตอน: ประการแรก เพื่อระบุและดำเนินการจัดเก็บข้อมูลดิจิทัลของเครื่องแต่งกายแบบดั้งเดิมของกลุ่มชาติพันธุ์ที่มีประชากรน้อย 4 กลุ่มในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของสาธารณรัฐประชาชนจีน - Ewenki, Oroqen, Hezhe และ Daur ผ่านการวิจัยภาคสนามและ การสัมภาษณ์เชิงลึกและสรุปและเปรียบเทียบและวิเคราะห์ในเบื้องต้น ประการที่สอง เพื่อสำรวจข้อมูลทั้งในประเทศและต่างประเทศ และจัดเก็บข้อมูลเพื่อสร้างฐานข้อมูลของเครื่องแต่งกายแบบดั้งเดิมของกลุ่มชาติพันธุ์ที่มีประชากรน้อยสี่กลุ่มในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของสาธารณรัฐประชาชนจีน โดยใช้เทคโนโลยีการจำลองเสมือนจริงแบบดิจิทัล ประการที่สาม กำหนดกลยุทธ์และแนวทางการบริหารจัดการเกี่ยวกับการสร้างเครื่องแต่งกายแบบดั้งเดิมของกลุ่มชาติพันธุ์ที่มีประชากรน้อยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของสาธารณรัฐประชาชนจีน ในรูปแบบดิจิทัล

กรอบแนวคิดในการวิจัย

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

1 คุณลักษณะ

1.1 ปัจจัยที่มีอิทธิพลทางสิ่งแวดล้อม

(1) ทรัพยากรทางธรรมชาติ

Ewenke, Oroqen, Hezhe และ Daur มีความเชี่ยวชาญอย่างมากในการใช้ทรัพยากรธรรมชาติ ของใช้ประจำวันทั้งหมดมาจากธรรมชาติ วัสดุที่ใช้ทำเครื่องแต่งกายมาจากประมงท้องถิ่นและผลิตภัณฑ์จากปศุสัตว์ วัสดุย้อมสีนำมาจากสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติของพืชและสัตว์ในท้องถิ่นอีกด้วย สัตว์และแร่ธาตุ แสดงให้เห็นถึงการใช่วัสดุธรรมชาติอย่างหลากหลายในทุกที่ ในพื้นที่ห่างไกลที่ระดับผลผลิตต่ำ ต้นไม้ผลัดใบและสัตว์ในป่าสีเขียวชุ่มซึ่งกระจายอยู่ทั่วไปในพื้นที่ภูเขาอันหนาวเย็น และด้วยเหตุนี้ ศิลปะทางการแต่งกายของชนชาติ Oroqen และ Oroq สะท้อนให้เห็นด้วยการใช้เชียวในเสื้อผ้าของพวกเขา ชาว Hecher ส่วนใหญ่กระจายตัวอยู่ในที่ราบลุ่มแม่น้ำสามสายและส่วนที่เหลือของภูเขา Wundashan ซึ่งแม่น้ำเฮยหลงเจียง แม่น้ำซงหั่ว และแม่น้ำอุสซูรีมาบรรจบกัน สภาพแวดล้อมทางธรรมชาติที่ดีทำให้ชาว Hecher เหมาะกับการใช่วัสดุธรรมชาติที่มีอยู่ จากการตกปลาและล่าสัตว์ริมแม่น้ำก็ทำให้พวกเขาสร้างวัฒนธรรมเสื้อผ้าหนังปลาที่ไม่เหมือนใคร ส่วนพื้นที่ Daur อาศัยอยู่นั้นเต็มไปด้วยทุ่งหญ้าและพื้นที่เพาะปลูก ดังนั้นการใช้หนังปศุสัตว์และงานฝีมือวัสดุ เช่น การทอฟางและผ้าฝ้ายจึงมีความโดดเด่นมาก

(2) ทรัพยากรด้านมนุษย์

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือของสาธารณรัฐประชาชนจีนที่อุดมไปด้วยทรัพยากรทางวัฒนธรรมที่มีมูลค่าทางเศรษฐกิจสูง โดยมีวัฒนธรรมทางประวัติศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมการต่อต้าน วัฒนธรรมการบุกเบิก วัฒนธรรมเยาเวนและวัฒนธรรมผู้ประกอบการ ตลอดจนวัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมชาติพันธุ์ที่โดดเด่น เช่น เครื่องแต่งกาย เพลงและการเต้นรำ งานฝีมือ และ งานรื่นเริงต่างๆ เป็นต้น ซึ่งเป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นที่สำคัญในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ งานศิลปะพื้นบ้านของชาติพันธุ์ในเฮยหลงเจียงเป็นที่ประจักษ์แก่ทุกคน เช่น เครื่องปั้นดินเผาซุ่ยหลิง ภาพวาดหนังแบบดั้งเดิมของโอเฟย การตัดกระดาษของไหหลุน เงามองหวังกุย หนังสัตว์ หนังปลา และหนังต้นเบิร์ชของเหอเซิน "สามหนัง" งานฝีมือ ฯลฯ ปัจจุบันมณฑลเฮยหลงเจียงได้สร้างลักษณะเฉพาะของภูมิภาคและงานเทศกาลที่มีอิทธิพลในระดับนานาชาติในด้านมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ของชาติพันธุ์และพื้นบ้าน ประเพณีของภูมิภาค และอื่นๆ ยกตัวอย่างเช่น เทศกาล Ewenk Serbin, การชุมนุม Hecher Uzhigong, เทศกาลแสงเหนือใน Mohe, เทศกาล Oroqen Gulenmutu และเทศกาลวัฒนธรรมอื่น ๆ ที่มีขึ้นในเทศกาลประจำปี

1.2 วิถีชีวิตกับการผลิต

โดยทั่วไปแล้วชาว Ewenki ของเราแบ่งออกเป็นสามเผ่า: Tungus, Solon และ Make Deer ประชากรของ Solon Ewenki มีสัดส่วนมากกว่า 90% ของประชากรทั้งหมดของ Ewenki โดยส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมและเลี้ยงสัตว์ ชาว Make Deer อาศัยอยู่ในป่าทางฝั่งขวาของแม่น้ำ Erguna และดำรงชีวิตด้วยการล่าสัตว์ พวกเขาตั้งรกรากอยู่ใน Oruguya Ewenke Township, Genhe City, Hulunbeier City, และ Inner Mongolia โดยส่วนใหญ่ทำงานในอุตสาหกรรมกวางเรนเดียร์แบบดั้งเดิมและการผลิตงานฝีมือ

ในช่วงครึ่งศตวรรษที่ผ่านมา Oroqen ประสบกับประวัติศาสตร์แบบก้าวกระโดดถึงสามครั้ง หนึ่งคือการก่อตั้ง Oroqen Autonomous Banner ในปี 1951 เมือง Oroqen เข้าสู่สังคมแบบสังคมนิยมประการที่สอง ในปี 1958 ชาว Oroqen ที่ล่าสัตว์ในป่ามาหลายชั่วอายุคนได้ย้ายการตั้งถิ่นฐานจากบนภูเขาลงมาอาศัยอยู่ที่พื้นราบซึ่งทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในวิถีชีวิตความเป็นอยู่ ประการที่สาม ในปี 1996 รัฐบาลของชาว Oroqen ได้ออกคำสั่งห้ามการล่าสัตว์ จากนั้นเป็นต้นมา ชาว Oroqen กว้างป็นล่าสัตว์ของพวกเขาบอกเลิกการผลิตการล่าสัตว์แบบดั้งเดิม มุ่งสู่การพัฒนาการเกษตรและการเลี้ยงสัตว์ อุตสาหกรรม การท่องเที่ยว และอื่น ๆ ที่ทันสมัย

ชาว Hechen ประกอบอาชีพการประมงและล่าสัตว์มาช้านาน ตั้งแต่ทศวรรษที่ 1980 เป็นต้นมา การประมงของชาว Hechen เป็นของการผลิตประมงแบบธรรมชาติ ด้วยการแข่งขันทางอุตสาหกรรมที่ทวีความรุนแรงขึ้น โรงงานผลิตสารเคมีบางรายปล่อยของเสียจากอุตสาหกรรมโดยตรงสู่แม่น้ำขงหัว ส่งผลให้เกิดมลพิษร้ายแรงต่อคุณภาพน้ำของกลุ่มแม่น้ำขงหัว กลุ่มแม่น้ำเฮยหลงเจียง ทำให้ปริมาณปลาที่จับได้ทุกปีลดลงอย่างรวดเร็ว รายได้จากการประมงในระยะยาวลดลงต่อเนื่องจาก ปริมาณการจับปลาที่ลดลงทุกปี รายได้จากการประมงตกต่ำเป็นเวลานาน ทำให้มาตรฐานการดำรงชีวิตของชาวประมงลดลงอย่างรวดเร็ว และอุตสาหกรรมประมงแบบดั้งเดิมสูญหาย ชาว Hechen ตัดสินใจเลิกยึดอาชีพทำประมงเพียงอย่างเดียวหันมาทำฟาร์มยึดแนวทางเกษตรกรรมเป็นหลัก และพัฒนาการจัดการด้านเศรษฐกิจที่หลากหลายมากขึ้น

ชาว Daur อาศัยอยู่ในการผลิตที่อุดมสมบูรณ์ ดังนั้นชาว Daur จึงใช้ทรัพยากรทุกประเภทเพื่อประกอบเกษตรกรรม ล่าสัตว์ ต้อนสัตว์ ตกปลา รวบรวม และการผลิตอื่น ๆ ซึ่งเกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการเลี้ยงปศุสัตว์เป็นวิธีการผลิตหลัก นับตั้งแต่มีการปฏิรูปและเปิดประเทศ กลุ่มชาติพันธุ์ Daur กำลังพัฒนาไปสู่อุตสาหกรรมสมัยใหม่ เกษตรกรรมสมัยใหม่ และอุตสาหกรรมระดับอุดมศึกษา เนื่องจากผู้ชายทำงานภาคสนามเป็นหลัก เสื้อผ้าจึงทำจากหนังเป็นหลัก ผู้หญิงส่วนใหญ่รับผิดชอบงานสวนและงานบ้าน เสื้อผ้าส่วนใหญ่ทำจากผ้า

2 การวิเคราะห์สถานการณ์ปัจจุบัน

2.1 สถานะการแต่งกาย

ชาว Ewenki ไม่ว่าจะสวมเสื้อคลุมยาวหรือเสื้อคลุมสั้น ปลายด้านล่างของด้านซ้ายและขวาจะมีช่องเปิดขนาดใหญ่ ขอบของเสื้อคลุม Solon Ewenki รอบคอเสื้อ ปลายแขน ทำขึ้นเป็นพิศด้วยขนสัตว์ ซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะของชนเผ่านี้ เสื้อคลุมผู้ชายของ Tungus Ewenki เป็นแบบไหล่เรียบไม่มีการตัดเย็บ ส่วนปกเสื้อ ปลายแขน ขอบคอเสื้อตัดเย็บอย่างดี ผู้หญิงที่แต่งงานแล้วและสาวที่ยังไม่แต่งงานจะสวมเสื้อผ้าที่แตกต่างกัน ผู้หญิงที่แต่งงานแล้วจะใส่ชุดที่ตัดเย็บจับจีบแบบรัดเข้ารูป สะท้อนความงามของเส้นสายของผู้หญิงวัยผู้ใหญ่อย่างเต็มที่ ส่วนเสื้อคลุมสตรีที่ยังไม่แต่งงานจะเป็นทรงตรงหลวม ๆ ในสมัยที่ยังล่าสัตว์ในป่า เขาทั้งชายและหญิงจะสวมเสื้อผ้าหนังสัตว์แบบเรียบง่าย กระโปรงยาวคลุมเข่า แขนกว้าง สวมหมวกทรงกลม ด้านหลัง ชุดส่วนใหญ่เป็นสีแดง น้ำเงิน เหลือง

รูปที่ 2 เครื่องแต่งกายชาว Ewenki

Source: <https://baike.baidu.com/item/%E9%84%82%E6%B8%A9%E5%85%8B%E6%97%8F%E6%9C%8D%E9%A5%B0?fromTaglist=>, 2009

การแต่งกายของชาว Oroqen แสดงถึงลักษณะของคนล่าสัตว์ ด้วยเสื้อผ้าหนังกว้างและหมวกหนังกว้างที่มีเอกลักษณ์โดดเด่น ผู้หญิง Oroqen จะแปรรูปหนังกว้างให้แข็งแรง นุ่ม เบา เพื่อปรับตัวให้เข้ากับสภาพอากาศหนาวเย็นและชีวิตการล่าสัตว์ เสื้อผ้าหนังกว้าง ภาษา Oroqen เรียกว่า "Suen" ส่วนใหญ่คงสีดั้งเดิมของหนังกว้างไว้ รูปแบบของเสื้อคลุมปกขวาส่วนใหญ่ ลำตัวประดับด้วย "รูปทรงโบว์", "ทรงเขากวาง", "ทรงก้อนเมฆ" และลวดลายอื่นๆ ในระหว่างการพัฒนาจากอาชีพล่าสัตว์เพียงอย่างเดียว ไปสู่เศรษฐกิจที่หลากหลาย เสื้อผ้าและเครื่องใช้ที่ทำจากหนังสัตว์ลดลงไปอย่างมาก และทักษะการล่าหนังสัตว์แบบดั้งเดิมก็ค่อยๆ ลดลง มีสตรีวัยกลางคนและผู้สูงอายุเพียงไม่กี่คนที่เชี่ยวชาญการทำหัตถกรรมหนังสัตว์แบบดั้งเดิม ซึ่งทำให้การผลิตเสื้อผ้าหนังสัตว์แบบดั้งเดิมทำได้ไม่มากเหมือนเมื่อก่อน

รูปที่ 3 เครื่องแต่งกายชาว Oroqen

Source: <https://new.qq.com/rain/a/20210530A0137J00>

เครื่องแต่งกายแบบดั้งเดิมของชาว Hechen ประกอบด้วย เสื้อคลุมหนังปลา, เสื้อและกางเกงหนังกว้าง, ผ้าห่มหนังกว้าง, หมวกหนังหัวกว้าง, ถุงมือหนัง, ถุงเท้าหนัง ฯลฯ ด้วยการตัดเย็บแบบ "Into the skin" ที่มีขนแกะที่มากขึ้น แผ่นหนังหนา ให้ความอบอุ่นและทนทาน ส่วนในฤดูใบไม้ผลิ ฤดูร้อน และฤดูใบไม้ร่วง พวกเขาสวมเสื้อผ้าและกางเกงที่ทำจากหนังที่มีขนสั้นและเย็นกว่า หนังปลาใช้ทำเสื้อผ้า กางเกง และเครื่องอื่นๆ เสื้อผ้าบางชิ้นตกแต่งด้วยเปลือกหอย กระดิ่งทองแดง เหรียญทองแดง และเครื่องประดับอื่นๆ

รูปที่ 4 เครื่องแต่งกายชาว Hezhen

Source: <http://souluojie.com/news-id-22826.html>, 2017

Daur ใช้ขนสัตว์ในการเย็บเสื้อหนัง กางเกงหนัง รองเท้าหนัง และถุงมือหนังสำหรับสวมใส่ในฤดูหนาว ซึ่งคล้ายกับ Ewenk และ Oroqen โดยทั่วไปแล้วผู้ชายจะคาดเข็มขัด สวมยาสูบและถือเคียวไฟ ผู้หญิงสวมเสื้อผ้าไหมและผ้าซาติน และสวมรองเท้าปัก ผู้หญิงที่ยังไม่แต่งงานจะปักเบี้ยไว้ด้านหลังคอ ผู้หญิงที่แต่งงานแล้วเกล้าผมมวยไว้ด้านหลังศีรษะ ติดกับเงินและเครื่องประดับอื่นๆ สวมต่างหูและแหวน ซึ่งได้รับ

อิทธิพลจากแมนจู ในราชวงศ์ชิงและก่อนราชวงศ์ชิง กลุ่มชาติพันธุ์ Daur รักษาวัฒนธรรมเครื่องแต่งกายแบบดั้งเดิมที่ส่วนใหญ่ใช้เสื้อผ้าหนัง เช่น รองเท้าบู๊ทหนังขาขาวและกางเกงหนังขาว แต่หลังจากสิ้นสุตราราชวงศ์ชิง เศรษฐกิจการค้าสัตว์แบบดั้งเดิมของกลุ่มชาติพันธุ์ Daur ลดลง การขนส่งทางบกในท้องถิ่นและเศรษฐกิจสินค้าโภคภัณฑ์ก็พัฒนามากขึ้นเรื่อย ๆ ซึ่งทำให้ผ้าและผ้าไหมจึงสามารถขนส่งได้ในปริมาณมาก ผลิตภัณฑ์ประเภทผ้า ผ้าไหม ผ้าฝ้าย และผ้าวูล์ฟที่ทอจากขนสัตว์ จึงเข้ามาแทนที่เสื้อผ้าเครื่องหนังแบบดั้งเดิม

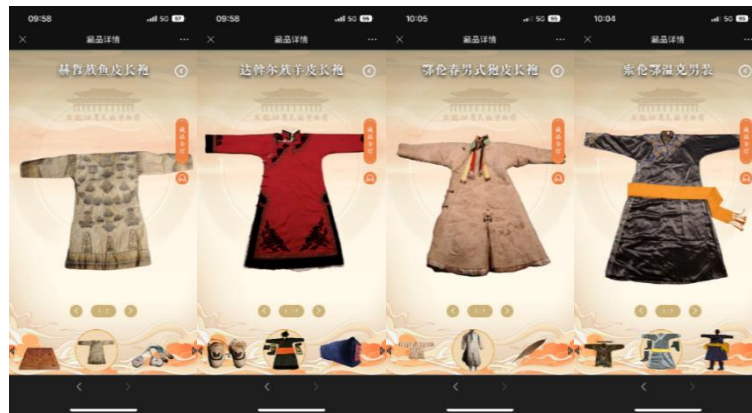

รูปที่ 5 เครื่องแต่งกายชาว Daur

Source:<http://mt.sohu.com/20170419/n489463829.shtml>

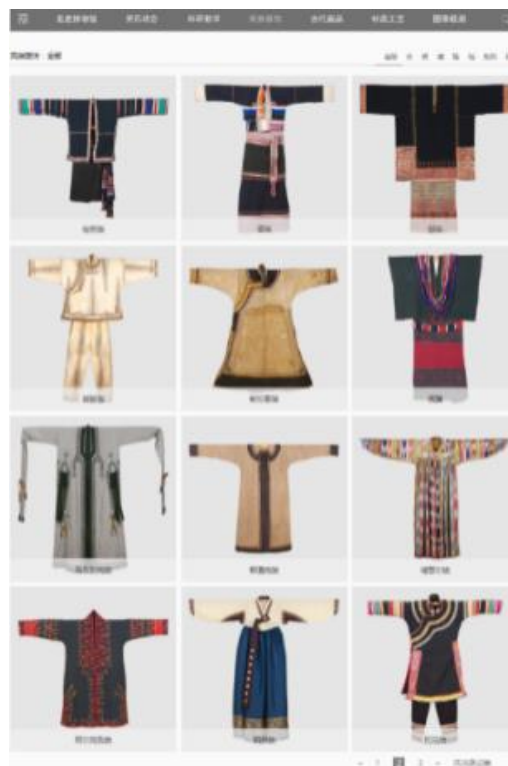
2.2 สถานะปัจจุบันของการสร้างคลังข้อมูลดิจิทัล

ในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมาพิพิธภัณฑ์ชาติพันธุ์วิทยาแห่งมณฑลเฮยหลงเจียงได้จัดทำโครงการอนุรักษ์โบราณวัตถุทางวัฒนธรรมแบบดิจิทัล โดยนำเทคโนโลยีที่หลากหลายมาใช้ในการจัดเก็บคลังข้อมูลดิจิทัล ของโบราณวัตถุทางวัฒนธรรมตลอดจนระบบดิจิทัลในการเผยแพร่ข้อมูล ซึ่งสามารถดูโบราณวัตถุทางวัฒนธรรมในลักษณะการท่องเที่ยวเสมือนจริง ผ่านระบบออนไลน์ เพื่อส่งเสริมพิพิธภัณฑ์ชาติพันธุ์แห่งมณฑลเฮยหลงเจียงจากพิพิธภัณฑ์ประเภทดั้งเดิมไปสู่การเปลี่ยนแปลงเป็นพิพิธภัณฑ์อัจฉริยะ ดังที่แสดงในรูปที่ 6 พิพิธภัณฑ์ชาติพันธุ์วิทยาแห่งมณฑลเฮยหลงเจียงใช้กล้องรอบทิศทาง 360° แบบไม่สัมผัส รวมทั้งเครื่องสแกนความละเอียดสูงเพื่อรวบรวมและประมวลผลทรัพยากรข้อมูลดิจิทัลสามมิติ ปัจจุบันมีคอลเล็กชันล้ำค่ามากกว่า 70 ชิ้นได้ถูกสร้างขึ้นในรูปแบบดิจิทัล นอกจากนี้พิพิธภัณฑ์นี้ยังนำเสนอผ่านธีมแอนิเมชัน เช่น นิทานพื้นบ้าน เพื่อเพิ่มคุณค่าให้การเผยแพร่รูปแบบของวัฒนธรรม และเพื่อให้โบราณวัตถุทางวัฒนธรรม "มีชีวิต" จริงๆ

รูปที่ 6 การสร้างคลังข้อมูลดิจิทัลของพิพิธภัณฑ์ชาติพันธุ์เฮยหลงเจียง

พิพิธภัณฑ์ National Costume Museum of Beijing Institute of Fashion Technology แสดงเครื่องแต่งกายของกลุ่มชาติพันธุ์ 36 กลุ่มในสาธารณรัฐประชาชนจีน ที่มีสไตล์แตกต่างกันบนแพลตฟอร์มเว็บไซต์ทางการ โดยแบ่งออกเป็น 7 ประเภท ได้แก่ เสื้อผ้า กางเกง กระโปรง รองเท้า หมวก เครื่องประดับ และอื่นๆ ในส่วนของกลุ่มชาติพันธุ์ Ewenki มีการจัดแสดงเสื้อผ้า 3 ประเภท ได้แก่ เสื้อคลุมสตรีแต่งปกหนังวัว รองเท้าหนังบูทสั้น และรองเท้าหนังบูท ในส่วนของชาว Oroqen มีการแสดงเครื่องแต่งกาย 10 ชุด ได้แก่ เสื้อคลุมสตรีแขนแคบหนังกว้าง ไหล่ปกหนังกว้าง ฯลฯ เครื่องแต่งกายหนังปลา 8 ชิ้นจัดแสดงในส่วนเครื่องแต่งกายชาว Hechen ได้แก่ เสื้อคอปก ตกแต่งด้วยลวดลายชุด Ruyi และเสื้อคลุมไม่มีปกลาย Yunzi เป็นต้น ในขณะนี้ ยังไม่มีคอลเลกชันเครื่องแต่งกายของชาว Daur ในแต่ละคอลเลกชันเครื่องแต่งกาย ประกอบไปด้วยข้อมูลสำคัญ 3 ด้าน คือ คุณลักษณะพื้นฐาน ข้อมูลของคอลเลกชัน และวัสดุงานฝีมือ ซึ่งสามารถให้ข้อมูลพื้นฐานที่ชัดเจนเกี่ยวกับคอลเลกชันต่าง ๆ แก่ผู้ชม เช่น อายุ ขนาด สภาพการเก็บรักษา โครงสร้าง และคุณลักษณะที่เกี่ยวข้อง จากผลการค้นหา เห็นได้ชัดว่าพิพิธภัณฑ์มีเครื่องแต่งกายของกลุ่มชาติพันธุ์ครบถ้วนเป็นส่วนใหญ่ ยกเว้นเครื่องแต่งกายของกลุ่มชาติพันธุ์ Daur และ Ewenke ที่มีข้อมูลไม่สมบูรณ์มาก การแสดงเครื่องแต่งกายของแพลตฟอร์มแบบดิจิทัลส่วนใหญ่จะนำเสนอในระนาบสองมิติ พร้อมภาพจากกล้องความละเอียดสูง ภาพรายละเอียด ภาพสไลด์ ภาพระยะใกล้ของรูปแบบและภาพวัสดุของเครื่องแต่งกาย และภาพฉากชีวิตของกลุ่มชาติพันธุ์ที่ใส่ชุดประจำชาติด้วยรูปภาพคุณภาพสูง

รูปที่ 7 การสร้างคลังข้อมูลดิจิทัลของ National Costume Museum of Beijing Institute of Fashion Technology

เว็บไซต์ของ Mongolia (www.nmglib.com) ออกแบบและดูแลโดยห้องสมุดมองโกเลีย ได้จัดตั้งแพลตฟอร์มแสดงผลแบบดิจิทัลสำหรับเครื่องแต่งกายของกลุ่มชาติพันธุ์ โดยเว็บไซต์แสดงรูปเครื่องแต่งกายของกลุ่มชาติพันธุ์ 3 กลุ่ม Ewenke, Oroqen และ Daur ประกอบด้วย 5 หัวข้อ: การเปลี่ยนแปลงทางประวัติศาสตร์ วรรณกรรมและศิลปะ ประเพณีพื้นบ้านและวิถีชีวิตพื้นบ้าน และการพัฒนาและผู้คน แพลตฟอร์มนี้ยังคงอยู่ในรูปของภาพถ่ายแบบดั้งเดิม หรือแผนผังที่วาดด้วยมือของชาวชาติพันธุ์ที่สวมชุดประจำชาติ และเนื้อหาค่อนข้างเก่า ซึ่งไม่ได้รับการปรับปรุงเป็นเวลานานหลายปี ตั้งแต่ปี 2013

รูปที่ 8 เว็บไซต์ของ Mongolia ที่มีข้อมูลของ 3 กลุ่มชาติพันธุ์

นอกจากนี้แล้ว ยังมีหน่วยงานท้องถิ่นบางแห่งที่จัดการการสร้างข้อมูลดิจิทัลเครื่องแต่งกายแบบดิจิทัลสำหรับกลุ่มชาติพันธุ์ในท้องถิ่นนั้นๆ ตัวอย่างเช่น พิพิธภัณฑ์วัฒนธรรม Chenbaerhu Banner รวบรวมวิดีโอบันทึกด้านวัฒนธรรมและศิลปะของชาว Ewenki รวมถึงเทปบันทึกเสียงเสียงด้านวัฒนธรรมและศิลปะเนื้อหาวิดีโอประกอบด้วย 3 ประเด็นหลัก: ประการแรก การแนะนำของชาติพันธุ์ Ewenki และชาติพันธุ์ Ewenki ใน Chenbaerhu Banner ประการที่สอง การแนะนำเครื่องแต่งกายแบบดั้งเดิมของ Ewenki ประการที่สาม กระบวนการและมาตรการต่างๆ ของพิพิธภัณฑ์ทางวัฒนธรรมที่มีต่อเครื่องแต่งกายแบบดั้งเดิมที่ใกล้สูญพันธุ์ แพลตฟอร์มสาธารณะ Culture Museum of Chenbaerhu Banner ที่แสดงแหล่งข้อมูลดิจิทัลของเครื่องแต่งกายแบบดั้งเดิมของ Ewenki ในรูปแบบวิดีโอถูกจัดทำขึ้นอย่างดีและมีเนื้อหาครบถ้วนเป็นสื่อที่มีคุณค่าสำหรับการศึกษาวัฒนธรรมของเครื่องแต่งกาย Ewenki

พิพิธภัณฑ์ Oroqen Intangible Cultural Heritage Museum เป็นหอนิทรรศการแห่งเดียวในประเทศที่จัดแสดงมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ของ Oroqen ซึ่งแสดงให้เห็นถึงวัฒนธรรมที่ "จับต้องไม่ได้" ของชาว Oroqen ผ่านทางรูปภาพ ฉากแสดง โต๊ะทราย แสงและเงา วิดีโอ เสียง และ รูปแบบอื่นๆ จากที่ระบุไว้ข้างต้น หน่วยงานหรือองค์กรอื่นเพียงไม่กี่แห่งได้ทำการสำรวจเชิงปฏิบัติเกี่ยวกับการสร้างคลังข้อมูลดิจิทัลของเครื่องแต่งกายแบบดั้งเดิมของ Ewenki จากผลการสำรวจ จะเห็นได้ว่าการสร้างคลังข้อมูลดิจิทัลของเครื่องแต่งกายแบบดั้งเดิมของ Ewenki นั้นอยู่ในระยะเริ่มต้น และองค์กรส่วนใหญ่ยังไม่เจาะลึกเพียงพอ และยังต้องการการปรับปรุงเพิ่มเติมในด้านทรัพยากรและเทคโนโลยี

3 การวิเคราะห์ปัญหา

3.1 ขาดระบบมาตรฐาน

จากการวิเคราะห์สถานการณ์ปัจจุบันเราสามารถเห็นได้ว่าเครื่องแต่งกายมีความหลากหลายทั้งในแง่ของรูปแบบ โครงสร้าง และประเภท และมาตรฐานการรวบรวมของ NRMs นั้นแตกต่างกันไปในแต่ละภูมิภาค ดังนั้น ข้อมูลโดยตรง (รูปภาพที่เกี่ยวข้อง การบันทึก และ วิดีโอ) ที่รวบรวมและบันทึกสร้างจะแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับวิธีที่แต่ละบุคคลรวบรวมและจัดระเบียบข้อมูล ประกอบกับเอกลักษณ์ของเครื่องแต่งกายและข้อมูลที่ป้อนโดยภูมิภาคและสถาบันต่างๆ ไม่ตรงกัน จึงเป็นเรื่องยากที่จะตระหนักว่า การไหลเวียนของข้อมูลทั่วเครือข่ายซึ่งนำมาซึ่งความไม่สะดวกอย่างยิ่งต่อการป้องกันและการจัดการเครื่องแต่งกายในภายหลัง

3.2 การอัปเดตเทคโนโลยีล่าช้า

ปัจจุบันฐานข้อมูลเครื่องแต่งกายจำนวนมากไม่ได้มีรูปแบบที่ตายตัว และส่วนใหญ่แสดงเนื้อหาในรูปแบบข้อความ รูปภาพ และภาพและเสียง และกรอกรับตามมรดกทางวัฒนธรรม ฐานการอนุรักษ์ สถาบันนโยบาย คำแนะนำ และข่าวสารเกี่ยวกับมรดกวัฒนธรรม วิธีการสร้างฐานข้อมูลตามข้อมูลหลักนี้ขาดนวัตกรรม

และมีแนวโน้มที่จะสร้างรูปแบบข้อมูลที่แยกส่วน แต่ละภูมิภาคที่มีเงินทุนและความสามารถไม่เพียงพอในการสร้างและการจัดการข้อมูลดิจิทัล ส่งผลให้ไม่สามารถแบ่งปันข้อมูลระหว่างภูมิภาคได้ และประสิทธิภาพการดำเนินงานของโครงการอนุรักษ์เครื่องแต่งกายดิจิทัลจึงได้รับผลกระทบ

3.3 ความตระหนักในกฎหมายความคุ้มครอง

เอกสารทางกฎหมายของสาธารณรัฐประชาชนจีน เกี่ยวกับการคุ้มครอง ICH ที่ออกในปี 2554 กล่าวถึงเนื้อหาอย่างชัดเจนเรื่องการจัดทำข้อมูลดิจิทัลสำหรับ ICH และบทบัญญัติเกี่ยวกับการคุ้มครองทางดิจิทัลนั้นอิงตามนโยบายเป็นหลัก ในขณะที่มีข้อกำหนดที่ชัดเจนสำหรับมาตรฐานในการรวบรวม บันทึก และจัดเก็บ ICH และทำอย่างไรในระหว่างขั้นตอนการเก็บรวบรวม ให้เกิดอันตรายต่อวัตถุสิ่งของที่เกี่ยวข้องน้อยที่สุด นอกจากนี้ยังมีข้อกำหนดน้อยมากเกี่ยวกับการคุ้มครองทางดิจิทัลในกฎระเบียบว่าด้วยการคุ้มครอง NRM ในมณฑล เขตปกครองตนเอง และเทศบาลของสาธารณรัฐประชาชนจีน และบางภูมิภาคยังไม่ได้ออกกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองทางดิจิทัลของ NRM จนถึงตอนนี้ นอกจากนี้ สาธารณรัฐประชาชนจีน ยังขาดหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายที่สมบูรณ์และทีมงานที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองทางกฎหมายของ NRM และความตระหนักด้านกฎหมายของสาธารณชนเกี่ยวกับการคุ้มครองทางดิจิทัลของ NRM ก็อ่อนแอเช่นกัน ดังนั้นจึงจำเป็นต้องปรับปรุงระบบการคุ้มครองทางกฎหมายของการแปลงข้อมูลเป็นดิจิทัลของ NRM

4 การวิเคราะห์กลยุทธ์

4.1 การแนะนำนโยบายมาตรฐานเพื่อควบคุมระบบการบริหารจัดการ

สิ่งแรกและสำคัญที่สุดของการบริหารจัดการการคลังข้อมูลแบบดิจิทัลคือ การสร้างมาตรฐานที่เป็นหนึ่งเดียวโดยเร็วที่สุด สร้างฐานข้อมูลเครือข่ายสำหรับการรวบรวมและการแบ่งปันข้อมูลร่วมกัน ควรมีข้อกำหนดของระบบดัชนีข้อมูลเครื่องแต่งกายที่เกี่ยวข้องในกระบวนการสร้างข้อมูลดิจิทัล และฐานข้อมูลควรทำให้เป็นเนื้อเดียวกันและเป็นมาตรฐานเพื่อวางรากฐานที่ดีสำหรับเอกสารสำคัญในอนาคต การจัดการข้อมูลและการแบ่งปันข้อมูล เนื้อหาที่ต้องเน้นในแง่ของมาตรฐานการได้มา ได้แก่ การกำหนดมาตรฐานของกระบวนการลงทะเบียนและการจัดทำรายการ การกำหนดมาตรฐานของงานแปลงข้อมูลเป็นดิจิทัล การจัดตั้งระบบมาตรฐาน metadata การกำหนดมาตรฐานระบบการตั้งชื่อ และการกำหนดมาตรฐานอนุกรมวิธาน เป็นต้น

4.2 ส่งเสริมการพัฒนาความสามารถและเร่งพัฒนาอุตสาหกรรม

ในปัจจุบันจำเป็นต้องเปลี่ยนรูปแบบการสืบทอดความรู้แบบดั้งเดิมภายในครอบครัวหรือระหว่างครู-ศิษย์ในอดีต โดยขยายเส้นทางการคัดเลือกผู้สืบทอดผ่านการศึกษาแบบครบวงจรในสถาบัน และปรับปรุงเส้นทางการบ่มเพาะผู้สืบทอดด้วยกลไกการศึกษาสมัยใหม่ ควรใช้ระบบการคัดเลือกตามความสามารถ ผ่านการแสดงความคิดริเริ่มและความกระตือรือร้นของผู้สนใจที่ต้องการพัฒนาตนเองผ่านการคัดเลือกและประเมิน

ทักษะ ปรับปรุงคุณภาพผู้สืบทอดอย่างรอบด้าน และคัดเลือกผู้สืบทอดรุ่นใหม่ที่สามารถสร้างนวัตกรรมใหม่ ด้วยทฤษฎีความรู้ รากฐานและประสบการณ์การดำเนินงานอันยาวนาน

ด้วยการพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จึงมีความเป็นไปได้ที่จะนำเทคโนโลยี คอมพิวเตอร์รวมถึงอุปกรณ์เครื่องจักรกลมาใช้ในการออกแบบและการผลิตงานฝีมือ ตัวอย่างเช่น การใช้ 3Dmax, Style3D และซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์ช่วยออกแบบ อื่น ๆ และสุดท้ายคือการใช้ VR, AR และ เทคโนโลยีอื่น ๆ เพื่อแสดงผลงาน ซึ่งไม่เพียงแต่สามารถออกแบบได้หลากหลายและแปลกใหม่มากขึ้น แต่ยัง สามารถลดภาระงานของแรงงานที่ใช้แรงงานคน มั่นใจได้ถึงความสวยงามของกราฟิกของผลิตภัณฑ์ และลด อัตราข้อผิดพลาดด้วยเทคโนโลยี ทั้งยังสามารถผลิตได้ในจำนวนมากขึ้นอีกด้วย

4.3 ยกระดับระบบการกำกับดูแล และสร้างความตระหนักรู้ด้านกฎหมาย

สำหรับกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองมรดกวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ นั้น เสนอให้เพิ่มเนื้อหาการ คุ้มครองมรดกวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ของชนกลุ่มน้อยทางชาติพันธุ์ และวางระเบียบที่เป็นระบบสำหรับการ ตรวจสอบ การประกาศ การรับรอง และการคุ้มครองคลังข้อมูลเครื่องแต่งกายของชนกลุ่มน้อยทางชาติพันธุ์ ฯลฯ แต่ละท้องที่ควรกำหนดกลไกการคุ้มครองที่ตรงกับความเป็นจริงของท้องถิ่น เช่น ผ่านการจัดตั้งเครื่องแต่งกาย ของชนกลุ่มน้อยชาติพันธุ์แบบพิเศษ ตัวอย่างเช่น โดยการจัดตั้งสถาบันพิเศษสำหรับการบันทึกรวบรวมเครื่อง แต่งกายของชนกลุ่มน้อยให้เป็นดิจิทัล สามารถยืนยัน ลงทะเบียน และเผยแพร่สถานการณ์เครื่องแต่งกายของ ชนกลุ่มน้อยในแต่ละภูมิภาคได้ ควรดำเนินการคุ้มครองมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ผ่านการจดลิขสิทธิ์ สิทธิบัตร และเครื่องหมายการค้า ปกป้องสิทธิและผลประโยชน์ของกลุ่มที่สืบทอดมรดกวัฒนธรรมที่จับต้อง ไม่ได้ และส่งเสริมการสืบทอดและการพัฒนามรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ อย่างไรก็ตาม ในการใช้งาน จริงและการดำเนินการ ยังจำเป็นต้องจัดประเภทและจำแนกมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ภายใต้ระบบ สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา ดังประสบการณ์ที่ประสบความสำเร็จ ดำเนินการวิจัยเชิงประจักษ์ ปรับปรุง รูปแบบการคุ้มครองสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาเพิ่มเติม และสร้างระบบการคุ้มครองสิทธิในทรัพย์สินทาง ปัญญาที่สมเหตุสมผล

อภิปรายผลการวิจัย

งานวิจัยนี้มุ่งเน้นไปที่การบริหารจัดการและการสร้างคลังข้อมูลดิจิทัลเครื่องแต่งกายของชนกลุ่มน้อย 4 กลุ่มในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของสาธารณรัฐประชาชนจีน ได้แก่ ชาว Ewenki, Oroqen, Hezhe และ Daur โดยได้นำเสนอความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาการวิจัย วัตถุประสงค์การวิจัยและขอบเขตการวิจัย และดำเนินการวิเคราะห์ปัญหาอย่างเป็นระบบ งานวิจัยนี้ศึกษาการสร้างคลังข้อมูลดิจิทัลของเครื่องแต่งกายชาว Ewenke, Oroqen, Hezhe และ Daur โดยศึกษาใน 4 ด้าน ได้แก่ คุณลักษณะ สถานการณ์ปัจจุบัน ปัญหาที่พบ และกลยุทธ์การแก้ปัญหา การศึกษากลุ่มชาติพันธุ์ในการจัดการสร้างคลังข้อมูลดิจิทัลไม่เพียงแต่แสดงให้เห็นถึงความมั่นใจในตนเองและคุณค่าทางวัฒนธรรมแล้ว และมองหาทางออกใหม่สำหรับการพัฒนาเครื่องแต่งกายแบบดั้งเดิมของชนกลุ่มน้อยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของสาธารณรัฐประชาชนจีนอีกด้วย อีกทั้งยังพิสูจน์ความเป็นไปได้ของการจัดตั้งคลังข้อมูลดิจิทัลของเครื่องแต่งกายและ การประยุกต์ใช้นวัตกรรมการออกแบบเพื่อดำเนินการปกป้องคลังข้อมูลดิจิทัลเครื่องแต่งกายแบบดั้งเดิมของกลุ่มชาติพันธุ์ทั้งสี่กลุ่มไว้

เอกสารอ้างอิง

- Ding Xiaoran. Research on digital preservation of intangible cultural heritage archives [J]. Cultural Industry, 2022(10), 118-120.
- Guo Miao. Research on the preservation of digital archives of the intangible cultural heritage of the Hezhen people [J]. Heritage Identification and Appreciation, 2022, No. 21 (17) : 95-97.
- Han H J , Oh H J , Kim T Y , et al. A Study on the Construction and Utilization of Digital Archives for Intangible Cultural Heritage in Korea[J]. Journal of the Korean BIBLIA Society for library and Information Science, 2016, 27(2):95-134.
- Li Dan. A preliminary study on the protection and inheritance of intangible cultural heritage in the context of digitization: the case of the Hezhen people [J]. Border Economy and Culture, 2023, No. 230(02):80-83.
- Li Jindong. Exploration on the construction of clothing archives and their resources[J]. Beijing Archives, 2017(06):22-25.
- Xiao Yuanping, Chai Li. Report on the development of intangible cultural heritage of ethnic minorities in China [M]. Social Science Literature Press, 2015.
- Yi Song, Tu Jianjun, Bai Lan. Research on the culture of Daur, Ewenk and Oroqen [M]. Huhehaote: Inner Mongolia Education Publishing House. 2007.
- Zhao Demei. Research on the digitization of minority historical archives in Yunnan[D]. Yunnan University, 2012.
- Zeng Hui. Northeast Costume Culture [M]. Beijing: Social Science Literature Publishing House. 2018.